

За тебе ще бъде всякога пѣнието ми.

(7) Като чудовище станяхъ на мнозина; Но ти си ми яко приближише.

(8) И да се пѣянтъ устата ми съ пѣнието ти, Съ славата ти, всякой день.

(9) Не мя отхвърлай въ врѣмето на старостѣта ми;

Когато оскудѣва силата ми, не мя оставяй.

(10) Защото неприятелитѣ ми за мене говорятъ;

И които прѣчакватъ душата ми наговарятъ се помежду си.

(11) И казватъ: Богъ го е оставилъ; Погнѣте и хванѣте го; защото оубѣма

Богъ кой да го избави.

(12) Боже, не се отдалечавай отъ мене; Боже мой, побързай ми на помощъ.

(13) Да се посрамятъ и да се истребятъ Неприятелитѣ на душата ми:

Да се покриватъ съ укоръ и срамъ Които искать злото ми.

(14) А азъ всякога ще се надѣмъ, И ще прилагамъ на всяка твоя похвала.

(15) Устата ми ще проповѣдвать правдата ти,

Спасението ти всякой день, Защото Рече мого да изброжи твоитѣ

(16) Ще ходи съ селата на Господа Иеова: Ще помнѣ твоята, само твоята, правда.

(17) Боже, ти си ми научилъ отъ младостѣта И до сега проповѣдвамъ чудесата ти.

(18) И даже до старостѣ и сѣдина, Боже, не мя оставяй,

Додѣ проповѣдамъ на идущия родъ мишцата ти,

(19) Силата ти на всякитѣ послѣдороди.

Ей, Боже, твоята правда ти е прѣвзвѣшена;

Защото си направилъ величїя.

Боже, Укой е подобенъ тебѣ?

(20) Ти който си ми флоказаль много и тежки притѣсненїя

Пакъ ще ми съживишъ, И отъ безднитѣ на земята пакъ ще ми избавишъ.

(21) Ще нарастишъ величїето ми; Ей, ще се върнешъ и ще ми утѣшишъ.

(22) И азъ, Боже мой, ще славословѣхъ съ

Тебе и твоята истина.

На тебе, Святїй Израилевъ, Ще пѣсноуѣхъ съ китара.

(23) Ще се радватъ устнитѣ ми когато ти пѣсноуѣхъ,

И душата ми която си избавилъ.

(24) Още и шазикѣтъ ми всякой день, ще прѣговоря правдата ти;

Защото все посрамяхъ — защото се постребихъ —

Които искать злото ми.

ПСАЛОМЪ 72 (по Слав. 71).

Псаломъ за Соломона.

Боже, дай правосъдіето си на дая,

И правдата си на царскїй синъ;

(2) За да сяди твоятѣ люде съ правда, И угнѣтениѣ ти съ правосъдіе.

(3) Горитѣ ще донесатъ миръ на людїетѣ, И хлїмоветѣ миръ съ правда.

(4) Ще сяди право угнѣтениѣ на народѣтъ:

Ще спасе синоветѣ на сиромаситѣ, и ще стрїе насилника.

(5) Ще ти се боать додѣ прѣбдва сѣнце-то и луната,

Отъ родове въ родове.

(6) Ще сѣвзе като дъждъ на покосена ливада,

Както пороенъ дъждъ наорява земята.

Псал. 60; 35; 127.

Осия 6; 1, 2.

Псал. 92; 1—3.

Псал. 127; 1—3.

Псал. 127; 1—3.

Ис. 8; 18. Зах. 35; 4, 26. 40; 14.

3; 8. 1 Кор. 4; 9.

Псал. 35; 28.

Ст. 18.

2 Цар. 17; 1.

Мат. 27; 1.

Псал. 22; 11, 19.

35; 22.

38; 21, 22.

Псал. 70; 1.

Ст. 24.

Псал. 86; 8.

89; 6, 8.